

מרכז המידע למודיעין ולטרור
על שם אלוף מאיר עמית
המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)

במוקד אירועי השבוע:

- ✓ חילוקי הדעות בין המג'לס לנשיא: מועצת שומרי החוקה עשויה להמליץ על הרחבת סמכויות הנשיא ביחס למג'לס.
- ✓ קולות אחרים בסוגיית הגרעין: כנס הנפט והאטום מטעם האתר דיפלומטיה איראנית.
- ✓ מתיחות ביחסי איראן-הודו בעקבות הבעת תמיכה מצד המנהיג העליון במאבק המוסלמים בקשמיר.
- ✓ באישור משרד ההכונה האסלאמית: אתר האינטרנט של התאחדות הנאציזם של איראן.
- ✓ עוד המצאה איראנית מקורית: העניבה האסלאמית הראשונה.
- ✓ תמונות השבוע: תפיסת רשתות הברחת משקאות אלכוהוליים לאיראן.

חילוקי הדעות בין המג'לס לנשיא: מועצת שומרי החוקה עשויה להמליץ על הרחבת סמכויות הנשיא ביחס למג'לס

דובר מועצת שומרי החוקה, עבאס-עלי כאדח'דא'י (Abbas-Ali Kadkhoda'i), מסר השבוע פרטים בנוגע להמלצות ועדת בדיקה, שהוקמה לאחרונה על-מנת להכריע בנוגע לחילוקי הדעות בין הנשיא לבין המג'לס.

בחדשים האחרונים החריפו מאבקי הכוח הפוליטיים בין הרשות המבצעת לבין הרשות המחוקקת. בעוד שהנשיא האשים את המג'לס בהעברת חוקים המנוגדים לחוקה ולהלכה

האסלאמית, האשים יו"ר המג'לס, עלי לאריג'אני (Ali Larijani), את הנשיא בהתערבות בתהליך החקיקה, בהפרת החוקה ובהתעלמות מחוקים שהעביר המג'לס. לנוכח חילוקי דעות אלה הינחה המנהיג העליון, איתאללה עלי ח'אמנהאי, את מזכיר "מועצת שומרי החוקה", איתאללה אחמד ג'נתי (Ahmad Jannati), להקים ועדה, שתדון בתלונותיהם ההדדיות של הנשיא ושל יו"ר המג'לס ותבחן את קשרי הגומלין בין שתי הרשויות. בוועדה נטלו חלק ארבעה חברי מג'לס, שלושה נציגים מטעם הממשלה, שלושה משפטנים עצמאיים ושלושה חברי מועצת שומרי החוקה.

במסיבת עיתונאים, שכניס דובר מועצת שומרי החוקה, מסר כאדח'דאאי, כי הועדה קיימה 18 ישיבות, שבסופן גיבשה המלצות, שיוגשו לאישור המנהיג העליון. המלצות אלה כוללות, בין היתר, הרחבה מסוימת של סמכויות הנשיא ביחס למג'לס. אם יאומצו המלצות הועדה תוקנה, למשל, לנשיא הזכות להגיש קובלנה למג'לס בטענה של הפרת החוקה. בנוסף יצומצמו סמכויות ועדות המג'לס לדון בעניינים מסוימים הנוגעים לתפקוד משרדי הממשלה. כמו כן צפויה הועדה להמליץ למנהיג לאפשר ל"מועצת שומרי החוקה" להימנע במקרים מסוימים מהעברת נושאים השנויים במחלוקת בינה לבין המג'לס להכרעת "המועצה לקביעת האינטרס של המשטר", כפי שהדבר נעשה כיום (סוכנויות הידיעות, 20 נובמבר). יזכר, כי בראשות "המועצה לקביעת האינטרס של המשטר" עומד כיום עלי-אכבר האשמי רפסנג'אני (Ali-Akbar Hashemi Rafsanjani), הנחשב לאחד מיריביו הפוליטיים החריפים של הנשיא אחמדינז'אד.

דבריו של דובר מועצת שומרי החוקה עוררו השבוע ביקורת חריפה מצד בכירים במג'לס, שטענו, כי אלה אינם משקפים את החלטות הועדה המשותפת למג'לס, לממשלה ולמועצה. יו"ר המג'לס, עלי לאריג'אני, דחה את דבריו של כאדח'דאאי ואמר, כי הם משקפים אך ורק את דעתו של מזכיר "מועצת שומרי החוקה", אחמד ג'נתי, ולא את דעת המג'לס. הוא ציין, כי ארבעת חברי המג'לס, שהיו חברים בוועדה, העבירו לה את עמדותיהם בכתב וכי חילוקי הדעות בין הממשלה לבין המג'לס צריכים להיפתר על-ידי המנהיג העליון (אילנ"א, 22 נובמבר). לדברי לאריג'אני, רשאי ג'נתי להביע את עמדתו בפני המנהיג העליון, אך ח'אמנהאי הוא זה שצריך להכריע והכרעתו תחייב הן את הממשלה והן את המג'לס (מהר, 23 נובמבר).

משמאל לימין: אחמד ג'נתי, עלי לאריג'אני, עלי ח'אמנהאי, מחמוד אחמדינז'אד ומחמוד-האשמי שאהרודי (יו"ר הרשות השופטת לשעבר).

קודם לכן טען גם חבר המג'לס, אחמד תוכלי (Ahmad Tavakoli), אחד מארבעת חברי המג'לס שהיו חברים בוועדה, כי דבריו כאדח'דאאי אינם משקפים את סיכום הועדה. הוא ציין, כי במהלך

דיוני הועדה הסכימו נציגי המג'לס לאמץ חלק מן ההצעות, שהועלו על-ידי הממשלה, אך דחו הצעות אחרות בנוגע להרחבת סמכויות הנשיא. הוא הדגיש, כי הועדה לא הגיעה לסיכום כלשהו וכי אף אם יגבשו נציגי "מועצת שומרי החוקה" המלצות, הרי שאלה מחייבות את אישור המנהיג (עצר-י איראן, 22 נובמבר).

קולות אחרים בסוגיית הגרעין: כנס הנפט והאטום מטעם האתר דיפלומטיה איראנית

אתר האינטרנט דיפלומטיה איראנית, המתמקד בסוגיות מדיניות חוץ ומבטא בדרך כלל עמדות מדיניות פרגמטיות, קיים השבוע כנס תחת הכותרת: "נפט ואטום: מהלאמת תעשיית הנפט ועד לטכנולוגיה גרעינית מקומית". הכנס נערך בהשתתפות דיפלומטים, אנשי אקדמיה וסטודנטים ונועד לבחון את נקודות הדמיון בין הלאמת תעשיית הנפט בראשית שנות החמישים על-ידי ראש הממשלה מחמד מצדק (Mohammad Mossadegh) לבין תוכניתה הגרעינית של איראן כיום.

ד"ר דאוד הרמידאס-באונד, מומחה ליחסים בינלאומיים, ייחד את עיקר הרצאתו בכנס לדיון היסטורי בהלאמת הנפט בראשית שנות החמישים. בהתייחסו לתוכנית הגרעין אמר המומחה, כי שאלת האנרגיה הגרעינית דומה לשאלת הלאמת הנפט מבחינת הרגישות, שהיא מעוררת בחברה האיראנית, אך אינה דומה לה מבחינה משפטית. לדבריו, ראש הממשלה לשעבר, מחמד מצדק, ייחס להיבטיה הפוליטיים של הלאמת הנפט חשיבות רבה יותר מאשר להיבטיה המשפטיים וראה בה אמצעי לשים קץ להשפעה הבריטית באיראן.

ד"ר בהשתי-פור (Beheshti Pour) התייחס בדבריו להחלטות האו"ם, שהתקבלו נגד איראן בשנים האחרונות, וטען, כי אסור להתייחס אליהן כאל פיסת נייר חסרת ערך, כפי שעשה הנשיא אחמדינז'אד. לדבריו, השיגה איראן הצלחה טכנית משמעותית בתוכניתה הגרעינית, אך נכשלה במאבק המשפטי ולא הצליחה למנוע קבלת החלטות נגדה במועצת הביטחון. נושא הגרעין הפך, לדבריו, מנוף בידי ארה"ב להפעלת לחץ על איראן כחלק מהעימות הנמשך בין שתי המדינות. הוא ציין, כי בהיבט הטכני מהווה תוכנית הגרעין מקור לגאווה לאומית לנוכח התפקיד, שמילאו מדענים צעירים ביישומה, ושיתוף הפעולה בין קבוצות שונות בתכנונה ובביצועה, שאפשרו את הצלחתה על אף הסנקציות נגד איראן. הוא ציין, כי תוכנית הגרעין משותפת לכלל האיראנים ואל לאזרחי איראן לאפשר לחילוקי דעות פוליטיים פנימיים להשפיע על עמדתם בסוגיה.

כנס "הנפט והאטום", מתוך האתר: www.irdiplomacy.ir

את עיקר תשומת הלב בכנס משך המומחה למדעי המדינה, ד"ר צאדק זיבאכלאם (Sadeq Zibakalam), הנחשב לאחד האינטלקטואלים הבולטים של המחנה הרפורמיסטי. זיבאכלאם ציין, כי בדומה להלאמת הנפט מהווה גם סוגיית הטכנולוגיה הגרעינית ביטוי למאבקה של איראן נגד המעצמות. אף על-פי כן קיימים, לדבריו, הבדלים רבים בין הלאמת הנפט לבין תוכנית הגרעין ולא ניתן להשוות ביניהן. זיבאכלאם טען, כי איראן אינה המדינה היחידה, שהצליחה להגיע להישגים בתחום הטכנולוגיה הגרעינית, וכי תוכניתה הגרעינית אינה מהווה ביטוי לייצור טכנולוגיה חדשה על-ידה. הוא ציין, כי תוכנית הגרעין מהווה אומנם את אחד הפרויקטים החשובים ביותר באיראן לאחר מלחמת איראן-עיראק, וכי נעשתה בה התקדמות משמעותית, אך טען, כי התקדמות זו לא באה לידי ביטוי בתעשיות אחרות במדינה. הוא הביא כדוגמא את כישלונם של מסוקים איראנים לכבות שריפות ענק, שפרצו בימים האחרונים ביערות בצפון המדינה, וטען, כי גם מדינות, שהשיגו טכנולוגיה גרעינית, ובהן: צפון-קוריאה ופקיסטאן, עדיין נזקקות לסיוע כלכלי ממדינות אחרות.

בהקשר אחר טען זיבאכלאם, כי תוכנית הגרעין הביאה להגבלת חופש הביטוי באיראן. הוא ציין, כי בתקופת הלאמת תעשיית הנפט בראשית שנות החמישים לא הייתה כל בעיה להשמיע עמדות נגד ההלאמה. עיתונים שונים מתחו ביקורת על ההלאמה וראש הממשלה מצדק לא עשה דבר כדי למנוע ביקורת זו. תוכנית הגרעין, לעומת זאת, הביאה לפגיעה באווירה הפוליטית בהעדר יכולת לקיים דיון חופשי בסוגיה זו. הוא גרס, כי יש לדון בנושא הגרעין באופן רציני וללא קשר לשאלה, מיהו הנשיא המכהן ומי שולט במג'לס. הוא העריך, כי בשנים הבאות יהיה צורך לדון בשאלה, האם נכון לאיראן להתייצב מול העולם כולו סביב סוגיית הגרעין והאם בכך היא יכולה להבטיח את האינטרסים הכלכליים והאחרים שלה. עוד אמר זיבאכלאם, כי בעוד שבראשית תקופת הלאמת הנפט תמך אפילו הממשל האמריקאי בראשות הנשיא טרומן בעמדותיה של איראן, הרי שכיום אפילו שכנותיה והעולם המוסלמי אינם תומכים בה (דיפלומאסי-י איראני, 22 נובמבר).

יצוין, כי בשנים האחרונות השמיע זיבאכלאם במספר הזדמנויות ביקורת על מדיניות הגרעין של המשטר האיראני. בחודש מרץ שעבר קרא איש האקדמיה הבכיר למנהיגי ארצו להסכים

להצעת המערב להעברת אורניום מועשר לחו"ל בתמורה לדלק גרעיני והזהיר מפני השלכותיו של סירוב איראני להצעה זו.

מתיחות ביחסי איראן-הודו בעקבות הבעת תמיכה מצד המנהיג העליון במאבק המוסלמים בקשמיר

הודו זימנה בסוף השבוע שעבר את מיופה הכח האיראני בניו-דלהי, רזא עלא'י (Reza Ala'i), והעבירה לו את מחאתה בעקבות דברי תמיכה, שהביע המנהיג העליון, איתאללה עלי ח'אמנהאי, במאבקם של תושבי המוסלמים של חבל קשמיר, הנתון במחלוקת טריטוריאלית היסטורית בין הודו לפקיסטאן.

באיגרת, ששיגר בשבוע שעבר ח'אמנהאי לעולי הרגל האיראנים, שיצאו לקיים את מצוות העליה לרגל למקומות הקדושים בערב הסעודית, כתב ח'אמנהאי, כי הנהגת האומה המוסלמית מחויבת כיום לסייע לעם הפלסטיני ולנצורים בעזה ולהגיש סיוע למאבקם של העמים באפגניסטאן, בפקיסטאן, בעיראק ובקשמיר (סוכנויות הידיעות, 15 נובמבר). העיתונות ההודית טענה השבוע, כי זוהי הפעם השלישית בחודשים האחרונים, שבה מתייחסים בכירים איראנים למצב בחבל קשמיר וקושרים בין הסכסוך בחבל זה לבין מאבקם של מוסלמים במקומות נוספים בעולם.

בפגישה עם מיופה הכוח האיראני הביעו נציגי משרד החוץ ההודי את מחאתם החריפה ואת "מורת רוחם העמוקה" מהעמדות בהן נקט המנהיג העליון, המערערות לטענת הודו על שלמותה הטריטוריאלית ועל ריבונותה. במקביל למחאה זו נמנעה הודו לראשונה מתמיכה באיראן בהצבעה, שהתקיימה ביום שישי שעבר בעצרת האו"ם, על החלטה לגנות את איראן על הפרת זכויות האדם במדינה. ההחלטה אושרה ברוב של 80 מדינות, שהצביעו בעד, 44 מדינות שהצביעו נגד ו-57 מדינות שנמנעו.

המנהיג הדתי של המוסלמים בקשמיר, מיר-ואעט' פארוק (Mir-Vaez Farouq), הודה השבוע לח'אמנהאי על תמיכתו וכינה אותו "מנהיג גדול". הוא ציין, כי בכונתו להגיע לניו-דלהי על מנת להיפגש עם נציג איראן ולהעביר לו באופן אישי את הערכתו לח'אמנהאי ולעם האיראני (עצר-י איראן, 21 נובמבר).

האתר דיפלומטיה איראנית העריך השבוע, כי השינוי בעמדת הודו כלפי איראן משקף גם את השפעת ביקורו של הנשיא אובמה בניו-דלהי לפני כשבועיים. האתר דיווח, כי לאחר שנים, במהלכן קיימו שתי המדינות יחסים טובים ביניהן, ניכרת לאחרונה התרחקות של ניו-דלהי מטהראן. בשנים האחרונות נחשבה הודו לאחת משותפותיה המסחריות החשובות של איראן ושתי המדינות חתמו ביניהן על הסכמים רבים, בעיקר בתחום האנרגיה. הודו גם נחשבת ליבואנית מרכזית של נפט גולמי מאיראן ותמכה באיראן בפורומים בינלאומיים שונים. היומון ציין, כי ביקורו של הנשיא אובמה בהודו השפיע על עמדתה של הודו, וכי הדבר ניכר, בין היתר, בהנחיה, שהעביר לאחרונה הבנק ההודי המרכזי לסניפיו בחו"ל להפסיק את עסקיהם עם

אזרחים איראנים, ובהחלטת אחת מחברות הדלק היהודיות להיענות ללחץ האמריקאי ולא להאריך חוזה עליה חתמה עם טהראן למכירת דלק לאיראן (דיפלומאסי-י איראני, 20 נובמבר).

על רקע המתיחות ביחסים שבין הודו לאיראן הזהיר השבוע היומון השמרני ג'מהורי-י אסלאמי (Jomhuri-ye Eslami) את מנהיגי הודו, לבל יסמכו על הידידות מצד ארה"ב, וטען, כי עליהם ללמוד את הלקח מגורלן של בעלות בריתה לשעבר של ארה"ב. במאמר מערכת, שפרסם היומון, נכתב, כי בחודשים האחרונים שינתה ארה"ב את מדיניותה כלפי פקיסטאן, שנחשבה בעבר לבעלת בריתה באזור, והיא מעדיפה כעת להתקרב להודו בשעה שכוחות אמריקאים מפציצים יעדים של הטאלבאן בשטחה של פקיסטאן. על מנהיגי הודו להבין, גרס היומון, כי האמריקאים אינם מעוניינים ברווחתם של עמי האזור, כי אם בקידום האינטרסים שלהם ובהעמקת נוכחותם הפוליטית והצבאית תוך ניצול המאבקים הפנימיים באזור, ובכלל זה בחבל קשמיר. הידידות האמריקאית המופגנת כלפי הודו הינה "ידידות טקטית" בלבד, שנועדה לנצל את הודו לצרכיה של ארה"ב (ג'מהורי-י אסלאמי, 21 נובמבר).

גם האתר תאבנאכ התייחס לתגובתה החריפה של הודו לדברי ח'אמנהאי וטען, כי לא מן הנמנע, שהודו משתמשת בדברי המנהיג כתירוץ להפעלת לחץ על איראן. בהצהרתו של המנהיג העליון בנוגע לסולידריות עם המוסלמים בקשמיר אין כל ביטוי להתערבות בענייניה הפנימיים של הודו, גרס תאבנאכ, כשם שהסיוע, שהעניקה איראן לקורבנות השיטפונות בפקיסטאן, לא ביטא כל התערבות בענייניה של מדינה זו. האתר קרא לשלטונות איראן לעקוב אחר האיומים נגד איראן, שהופיעו בימים האחרונים בעיתונות ההודית, ועלולים לטענת תאבנאכ להוות ראשיתה של מגמה במדיניות הודו כלפי איראן (תאבנאכ, 22 נובמבר).

באישור משרד ההכוונה האסלאמית: אתר האינטרנט של התאחדות הנאצים של איראן

בחודשים האחרונים פועל באיראן אתר האינטרנט www.irannazi.ir. האתר פועל מטעם גוף המכונה: "התאחדות הנאצים של איראן ותומכי אדולף היטלר". בעמודו הראשון של האתר נכתב, כי הוא פועל בהתאם לחוקי הרפובליקה האסלאמית ובפיקוח משרד ההכוונה האסלאמית. מפעילי האתר מציינים, כי מדובר באתר "מחקרי, מדעי והיסטורי", אך למעשה מעודד האתר את הפצת האידיאולוגיה הנאצית ומחשבתו של אדולף היטלר.

על-פי נתוני האתר רשומים בו קרוב ל-300 גולשים, שפרסמו עד כה למעלה מ-2,300 פוסטים ב-320 נושאים שונים. האתר מחולק למספר פורומים העוסקים בנושאים שונים. בכל אחד מהפורומים יכולים גולשי האתר להעלות תכנים בנושאים שונים הקשורים בנושא המרכזי בו עוסק הפורום.

פורום אחד כולל תכנים העוסקים בגילויי-דעת ובחדשות הקשורות בפעילות "אגודת הנאצים של איראן".

פורום שני מכונה: "הרייך השלישי" והוא נחלק למספר נושאים, ובהם: נאציזם, הכולל תכנים בנוגע לאידיאולוגיה הנאצית ולעקרונותיה; אדולף היטלר, הכולל תכנים בנוגע לאישיותו, רעיונותיו ונאומיו של מנהיג גרמניה הנאצית; הרייך השלישי, הכולל תכנים בנוגע להיסטוריה של הרייך השלישי; ובכירי הרייך השלישי, הכולל תכנים בנוגע לדמויות בולטות בתקופת גרמניה הנאצית.

פורום שלישי מכונה: מלחמת העולם השנייה ואף הוא נחלק למספר נושאים: אירועי מלחמת העולם השנייה; ורמאכט, הכולל תכנים בנוגע לכוחות המזוינים של גרמניה הנאצית; ושואה וציונות, הכולל תכנים בנוגע למאבק נגד הציונות ולשמעות הקשורות בשואה.

פורום רביעי הוא פורום המיועד להעלאת תכנים בנושאים שונים, ובהם: איראן העתיקה, ספורט, מדע, תרבות ואומנות, משחקי מחשב, שירה ומוסיקה, פילוסופיה ונושאים הקשורים בצבא ובאמצעי לחימה (בעיקר בשימוש גרמניה הנאצית). פורום חמישי מכונה גרמניה והוא כולל תכנים בנושאים הקשורים בהיסטוריה גרמנית, תרבות ושפה גרמנית וגרמניה בת-זמננו.

האתר תאבנאכ, המזוהה עם הזרם השמרני הפרגמאטי, מתח בסוף השבוע שעבר ביקורת חריפה על כך, שמשרד ההכוונה האסלאמית מאפשר את פעילותו של האתר הניאו-נאצי האיראני. לטענת האתר, על אף הפיקוח ההדוק מצד המשרד על אתרי אינטרנט שונים הפועלים במדינה, לא נראה שקיים פיקוח כלשהו על התכנים המופיעים באתר זה. תאבנאכ תהה, כיצד העניק המשרד רישיון להפעלת האתר הקיצוני ומעודד בכך הפצת תכנים המופיעים בו במקום לעודד הפצת תכנים העולים בקנה אחד עם עקרונותיה הדתיים של איראן. האתר ציין, כי האתר www.irannazi.ir נחסם רק פעם אחת ויחידה על-ידי השלטונות, וגם חסימה זו הוסרה בסופו של דבר, מה שמצביע לכאורה על כך, שהקבוצה הקיצונית המכונה: "התאחדות הנאציזם של איראן" פועלת באישור השלטונות (תאבנאכ, 18 נובמבר).

באתר הניאו-נאצי עצמו צוין, כי חסימתו על-ידי השלטונות נעשתה בשל פגיעה במיעוטים הדתיים, כלומר: היהודים. לדברי מפעילי האתר, הצליחו היהודים בזכות השפעתם הרבה להביא לחסימתו הזמנית של האתר למשך למעלה משבועיים, אך בסופו של דבר הצליחו המפעילים להביא לחידוש פעילות האתר. פעילי האתר פנו לגולשים באתר בבקשה להימנע עד כמה

שניתן משימוש במונח "יהודים" ולעשות במקומו שימוש במונח "ציונים" כדי למנוע מגבלות נוספות על פעילות האתר בעתיד בטענה של פגיעה במיעוטים הדתיים באיראן. בתגובה לפרסום בתאבנאכ מסר השבוע משרד ההכונה האסלאמית, כי המשרד לא העניק רישיון לפעילות האתר וכי זה אינו פועל בפיקוחו (תאבנאכ, 20 נובמבר).

עוד המצאה איראנית מקורית: העניבה האסלאמית הראשונה

אתר החדשות בולתן ניוז (www.bultannews.com) דיווח בשבוע שעבר על חשיפתה של העניבה האסלאמית הראשונה מתוצרת איראן. העניבה מעוצבת בצורת חרב ד'ו אל-פקאר (Zulfiqar), חרבו של האמאם עלי בן-אבו טאלב, האמאם השיעי הראשון, והיא מעוטרת בחדית' (מסורת פרי הנביא מחמד) העוסק בחרב זו. המת כמילי (Hemat Komeili), מעצבה של העניבה ציין, כי החליט לעצב עניבה זו התואמת, לדבריו, את ערכי האסלאם לנוכח התנגדותם של אנשי-דת רבים לשימוש בעניבות מערביות. לדבריו, אושרה העניבה שעיצב על-ידי מספר אנשי-דת שיעים בכירים. כמילי הדגיש, כי עיצוב העניבה בצורת חרבו של האמאם עלי – אין משמעותה עידוד האלימות, כיוון שחרב זו לא שימשה מעולם לצורך אלימות אלא רק לצורך הגנה מפני עושק ולהפצת הצדק. החרב נחשבת, איפוא, מקודשת וזו הסיבה לשימוש בה לצורך עיצוב העניבה (בולתן ניוז, 16 נובמבר).

יצוין, כי מאז המהפכה האסלאמית (1979) נתפשת באיראן לבישת עניבות כביטוי לתרבות מערבית והשלטונות עושים מאמצים רבים למגר את השימוש בה. על אף מאמצים אלה גבר בשנים האחרונות השימוש בעניבות, בעיקר על-ידי צעירים, כחלק מהתרחבות ההשפעה המערבית על דפוסי הלבוש באיראן. בכירי המשטר ועובדי משרדי הממשלה ממשיכים, עם זאת, להימנע מלהופיע בציבור כשהם לובשים עניבה. במאי 2008 אף הצהיר סגן ראש המכס, כי בכוננת רשויות המכס לפעול לעדכון חוקי היבוא באופן שיאסור על יבוא עניבות המנוגדות, לדבריו, לתרבות האיראנית.

תמונות השבוע: תפיסת רשתות הברחת משקאות אלכוהוליים לאיראן

Photo :Hamed Malekpour

FARS NEWS AGENCY

Photo :Hamed Malekpour

FARS NEWS AGENCY

Photo :Hamed Malekpour

FARS NEWS AGENCY

Photo :Hamed Malekpour

FARS NEWS AGENCY

ISNA

ISNA